

καυστικού καλίου ή καυστικού νάτρου (ποτάσας ή σόδας) χρήσιμος διά τήν κατασκευήν σάπωνος ΠΓενναδ. Έλλην. γεωργ. 1,187.

***άλισσιβερί** τό, άλισσουφερί Νίσυρ.

Έκ τοῦ οὐσ. *άλισσιβερέη*, δι' ὃ ἰδ. *άλισσιβερός*.

Δοχεῖον συνήθως πήλινον χρήσιμον πρὸς παρασκευήν ἢ ἐναπόθεσιν τῆς ἀλίσσιβας.

άλισσιβερός ἐπίθ. ἀμάρτ. *άλουσσουδερός* Κρήτ. *άλισσιβερέη* ή, Αἴγιν. *άλισσιφερέη* Σύμ.

Έκ τοῦ οὐσ. *άλισσίβα* καί τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ερός.

Α) Κυριολ. 1) Διάβροχος (κυρίως ἐκ τῆς ἀλίσσιβας), ἐπὶ γυναικὸς Κρήτ.: *Βρεμένη* καὶ *άλουσσουδερέη*. 2) Οὐσ., δοχεῖον συνήθως πήλινον χρήσιμον πρὸς παρασκευήν ἢ ἐναπόθεσιν τῆς ἀλίσσιβας Αἴγιν. Σύμ.: **ἄσμ*.

Καὶ δὲ σὲ καταδέχομαι παλούκι 'ς τὴν αὐλή μας
γὰ νὰ κρεμάῃ ἢ μάννα μου τὴν ἀλισσιβερέη μας
(σκαωπτικόν) Αἴγιν. Συνών. *άλισσιβωτή*.

Β) Μεταφ. 1) Κακῶς ἐνδεδυμένος καὶ ρυπαρὸς, ἐπὶ γυναικὸς Κρήτ. 2) Ἀλλοπρόσαλλος, ἄστατος Κρήτ.

άλισσιβιάζω Λεξ. Μ. Έγκυκλ. (λ. *άλισσιβιάζω*) *άλουσσουδιάζω* Κρήτ.

Έκ τοῦ οὐσ. *άλισσίβα*.

1) Καθαρίζω δι' ἀλίσσιβας τὴν σταφίδα Κρήτ. Συνών. *άλισσιάζω*. 2) Θέτω εἰς τὴν ἀλίσσιβαν τὰ πρὸς πλύσιν ροῦχα Λεξ. Μ. Έγκυκλ.

άλισσιβωτή ή, Προπ. (Κύζ.)

Έκ τοῦ ρ. **άλισσιβώνω*.

Δοχεῖον περιέχον ἀλίσσιβαν. Συνών. *άλισσιβερέη*, δι' ὃ ἰδ. *άλισσιβερός* **Α** 2.

άλισσόκουφα ή, Χίος

Έκ τῶν οὐσ. *άλισσά*, δι' ὃ ἰδ. *άλισσία*, καὶ *κούφα*, δι' ὃ ἰδ. *κόφα*.

Ὁ κόφινος, εἰς τὸν ὁποῖον θέτουν τὰ ἀσπρόρρουχα διὰ νὰ ἐπιχύσουν εἰς αὐτὰ τὴν ἀλίσσιαν. Συνών. *άλισσοκόφινον*, *μπουγαδοκόφινον*.

άλισσοκόφινον τό, Χίος

Έκ τῶν οὐσ. *άλισσά*, δι' ὃ ἰδ. *άλισσία*, καὶ *κοφίνι*.

**Αλισσόκουφα*, ὃ ἰδ.

άλιστὸς ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.)

Τὸ μεταγν. ἐπίθ. *άλιστός*.

**Αλατισμένος*.

άλιστρα ή, Σύμ.

Πιθανῶς ἐκ τοῦ ἀρχ. *άλίζω*.

**Αθροισμα*, σωρός, ἐπὶ κλάδων, θάμνων κττ.: *Δέκ' ἀλίστερες εἶναι ὁ σωρός μας τὰ κλαδιά*.

άλισφακάκι τό, ἀμάρτ. **λουσφακάτσι* Μεγίστ.

Έκ τοῦ οὐσ. *άλισφάκι*.

Ὁ καρπὸς τοῦ ἐλελίσφακου. Συνών. *άλίσφακας* 2, *άλισφάκι* 1, *άλισφακίδα*, *άλισφακίδι*, *άλισφακόμηλο*, *φασκόμηλο*. [**]

άλισφακας ὁ, Λέσβ. *άλίσφακος* Σκυρ. *άλίσφατος* Στερελλ. (Αἰτωλ.) **λινίσφακας* Σέριφ. **λilisφάκος* Σίφν. *άλισφάκα* ή, Θεσσ. *άλίσφακο* τό, Πελοπν. *ἀνελίσφατο* Πάρ. *ἀλινίφασκο* Νάξ.

Έκ τοῦ μεταγν. οὐσ. *ἐλελίσφακος*, παρ' ὃ καὶ *ἐλελίσφακον*.

1) Τὸ φυτὸν *άλισφακῆς*, ὃ ἰδ., Θεσσ. Λέσβ. Πάρ. Πελοπν. Σέριφ. 2) Ὁ καρπὸς τοῦ ἐλελίσφακου Λέσβ. Πάρ. Πελοπν. Νάξ. Σίφν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλισφακάκι*. [**]

άλισφακῆς ή, κοιν. *άλισφατσέα* Αἴγιν. *άλισφακῆς* Κῶς **λίσφακῆς* Θεσσ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Μακεδ. Σάμ. **λίσφατσά* Κύμ. **λουσφατσά* Μεγίστ. **λilisφакῆς* Σίφν. *άλισπακέα* Κύθηρ. **λιγοσφακῆς* Νάξ. *ἀνελίσφατσά* Πάρ. *ἀνελ'φατσά* Πάρ. *άλισφασκῆς* Ἀμοργ. Ἀττικ. Ἡπ. Ζάκ. Θήρ. Θράκ. Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κύθν. Λέρ. Παξ. Πελοπν. —*Λεξ.* Λάουνδ. Βυζ. Ἡπίτ. **λίσφασκῆς* Θράκ. (Σηλυβρ.) Σάμ. *άλισφαστσέα* Μέγαρ. *άλινιφασκῆς* Νάξ.

Έκ τοῦ οὐσ. *άλίσφακας* κατὰ τὰ εἰς -ῆς ὄν. φυτῶν. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ. Παρὰ Βλάχ. *άλισφακία*.

Φυτὰ τοῦ γένους ἐλελίσφακου (*salvia*) τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (*labiatae*) 1) Ἰδίως ἐλελίσφακον τὸ καλυκῶδες (*salvia calycina*). Συνών. *ἀγριοσφακῆς*. 2) Ἐλελίσφακον τὸ μηλοφόρον (*salvia pomifera*) μὲ τοὺς καρποὺς μηλοειδεῖς. Συνών. *μηλοσφακῆς*, *φασκομηλῆς*. 3) Ἐλελίσφακον τὸ φαρμακευτικόν (*salvia officinalis*), τὸ ἐλελίσφακον τοῦ Διοσκορ. (3,35) «θάμνος... ἔχων φύλλα μηλέα κυδωνία ἐοικότα». Συνών. *χαμωσφακῆς*. 4) Ἐλελίσφακον τὸ τρίλοβον (*salvia triloba*). 5) Ἐλελίσφακον τὸ σπονδυλωτὸν (*salvia verticillata*). Συνών. *άλίσφακας* 1, *άλισφάκι* 2, *άλισφακιδῆς*, *άλισφακίτσα*, *άλισφακόμηλο*. [**]

άλισφάκι τό, Εὐβ. (Κύμ.) Σύμ. **λουσφάτσι* Μεγίστ.

Έκ τοῦ οὐσ. *άλίσφακας*.

1) Ὁ καρπὸς τοῦ ἐλελίσφακου Μεγίστ. Σύμ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλισφακάκι*. 2) Τὸ φυτὸν *άλισφακῆς*, ὃ ἰδ., Εὐβ. (Κύμ.) [**]

άλισφακίδα ή, ἀμάρτ. *ἀλεσπακίδα* Πελοπν. (Μάν.)

Έκ τοῦ οὐσ. *άλισφακίδι*.

Ὁ καρπὸς τοῦ ἐλελίσφακου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλισφακάκι*. [**]

άλισφακιδῆς ή, ἀμάρτ. *άλισφασκιδῆς* Κρήτ. *ἀντιφασκιδῆς* Κρήτ.

Έκ τοῦ οὐσ. *άλισφακίδι*.

Τὸ φυτὸν *άλισφακῆς*, ὃ ἰδ. [**]

άλισφακίδι τό, ἀμάρτ. *ἀδισφασκίδι* Κρήτ.

Έκ τοῦ οὐσ. *άλισφακῆς* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι.

Ὁ καρπὸς τοῦ ἐλελίσφακου. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλισφακάκι*. [**]

άλισφακίτσα ή, Μεγίστ.

Έκ τοῦ οὐσ. *άλισφακῆς* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Τὸ φυτὸν *άλισφακῆς*, ὃ ἰδ. [**]

